

гр. по колегата му Нестор Марков, а на 27 май са изпратени - 1103,10 гр. чрез Гирджиков¹⁶. През април 1871 г. Михалаки Стефанович внася следните суми: за „Македония“ - 143 1/2 гр., за в. „Право“ - 71 2/4 гр. и за в. „Турция“ - 82 гр. - сичко 297 гр¹⁷.

В писмото от 1 февруари 1870 г. настоятелството уведомява редактора, че е превело първата сума от 20 л. т.: „Наистина, бае Славейков, много се трудим, за да събираме спомоществуванията Ви, и с туй от части да можем да удовлетворим нуждите Ви, но по причина на тазгодишните спрели земания - давания мъчно става каквото и да е събиране на пари, заради това не можахме до днес да съберем повече отколкото Ви прождаме. Подир някой друг ден, като съберем още, пак ще Ви проводим, бъдете спокойни!“¹⁸

Сред кореспондентите от Русе са членовете на читалището - Петраки Златов и Марин Тихчев¹⁹. Цензурата спира вестника четири пъти, а поводът за първото е дописка от Русе, в която се твърди, че редакторът поддържа възгледите на „революционния“ в. „Народност“, издаван в Букурещ. На това „открито писмо“ Славейков отговаря със следната забележка: „Целта на русенските абонати е да ни насаждат на такива пачи яйца, които ние, ако седним да ги мътим, да ни можем да ги излюпим, освен тъй както те искат, или никак да не смеем да мръднем, за да не ги изпочупим и да омацаме с тях“. За тази дописка и за информацията, които публикува за съдбата на четата на Х. Димитър и Ст. Караджа, вестникът е спрял за два месеца - от 21 август до 4 ноември 1868 г.²⁰. Дописки от Русе изпраща и драгоман на генералното руско консулство Захари Княжески²¹.

Чрез Русе Никола Тодоров „моли да му се праща едно годишно течение от вестника в Букурещ до читалище „Братска любов“²². Читалище „Зора“ осигурява абонамента на вестника за Тутракан и Силистра. Гено Чолаков от Русе (дописник на вестника, бил на заточение в Мала Азия), който живее и умира в Силистра, подарява абонамент за русенското девическо училище. На 19 април 1871 г. писарят Иларион Драгостинов пише до г-н Камбуров в Тутракан: „Тукашното настоятелство на заведението „Зора“, понеже е натоварено да събере спомоществуванието на в. „Македония“, пише ни г-н Славейков да съберем и от Тутраканското училище за едно течение от една година [18]70 година, а оттам ни пишат какво вий сте били благоволили да подарите туй годишно течение на почитаемото училище, за туй, молим ви, да ни отговорите за това с пръв случай, за успокоение“. Кръстю Стойков също е сред разпространителите на в. „Македония“ в Тутракан²³. За любопитен инцидент в Лом научаваме от писма от Русе до Славейков. Когато разпространителите на в. „Македония“ Манол Мартинов и Христо Г. Данов отиват